ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ, ಉಡುಪಿ.

ಕೊದಲ್ನಾಡಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ— ಸುದಿ ೬

ಮುಂದಿನ ದೇವರು

ಕೆ. ಕೆ. ಶೆಟ್ಟಿ

"ಅಸತೋ ಮಾ ಸದ್ಗಮಯ,
ತಮಸೋ ಮಾ ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಮಯ
ಮೃತ್ಯೋರ್ಮಾಮೃತಂಗಮಯ"
— ಉಪನಿಷತ್.

ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ, ಉಡುಪಿ.

೧—೪—೧

ಮುದ್ರಕರು:
ನವಯುಗ ಪ್ರೆಸ್.
ಉಡುಪಿ.

ವಿಕ್ರಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು:
ನವಭಾರತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ,
ಉಡುಪಿ.

ಸಂಪಾದಕ:
ಕೆ. ಹೊನ್ನಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ

1936 ಮೊದಲನೆ ಮುದ್ರಣ 500 ಪ್ರತಿಗಳು.
1951 ಎರಡನೆ ಮುದ್ರಣ 500 ಪ್ರತಿಗಳು.

ಮುಂದಿನ ದೇವರು

ದೇವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನು ಮಾನವನು– ತನ್ನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ, ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ನ್ಯಾಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂದು. ಆದರೆ ಧರ್ಮದ ಸರ್ಪವು ಹೆಡೆಯನ್ನರಳಿಸಿ ಅವನನ್ನೇ ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದಿದೆ! ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಇಂದಿನ ತರುಣನ ನೆತ್ತರು ಬಿಸಿಯೇರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅವನ ದೇವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಹೊರಟರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಹೃದಯ ದುರಿಯು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಪಾಠಕರು ಇದನ್ನು ಸದ್ಭಾವದಿಂದ ಓದಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯದ ಅರಿವಾಗದಿರದು

ಉಡುಪಿ
22—1—1936

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲಾದರೂ ಇದೀಗ ಎರಡನೆ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ನೆರವಾದ ವಾಚಕರ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಉಡುಪಿ
6—4—'51

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಕೆ. ಕೆ. ಶೆಟ್ಟ್ಯರ ಪುಸ್ತಕಗಳು

ಸಂಶಯ ಪಿಶಾಚಿ
ಕುಶಲವ
ಮುಂದಿನ ದೇವರು
ವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ ಯಾರು?
ಹೆಂಡ್ತಿ ಗಂಡನಾದರೆ
ಪುರುಷವಧು
ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ
ದೇಶಭಕ್ತ
ಪ್ರೇಮವಿಜಯ

ಮುಂದಿನ ದೇವರು

ಮಹತ್ತಾದ ಕ್ರಾಂತಿಯುಗವಿದು. ಜೀವನದ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ವಿಸ್ಮಯಕರ ಮಾರ್ಪಾಟುಗಳುಂಟಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾಲಗತಿಯು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗ ಪಡೆದಿದೆ. ಇಂದಾದುದು ನಿನ್ನೆ ತಿಳಿದಿರಲಾರದು. ನಾಳೆ ಏನಾಗುವುದೆಂದು ಇಂದು ಹೇಳಲಾಗದು. ಹೊಸ ಹುರುಪು, ಹೊಸ ದೃಷ್ಟಿ, ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯು ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಕರೆಯಾಗಿ ಲೋಕದ ತರುಣ ಹೃದಯವನ್ನಾವರಿಸಿ ಪ್ರಚಂಡ ಬಂಡಾಯ ಕ್ಕದನ್ನು ಮುಂದೂಡುತ್ತಿರುವುದು. ಅದೊಂದು ಮಹಾ ಪ್ರವಾಹವೇ ಲೋಕವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರುವುದು. ದಯೆ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ, ಪೂಜೆಪುರಸ್ಕಾರ, ಹಿರಿತನ ಹಳೆತನವನ್ನರಿಯದು-ತನ್ನ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಬರುವ, ತೋರುವಿಕೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯವೆನಿಸುವ ಕಟ್ಟು ತಡೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಡೆದು ಕೊಚ್ಚಿಹರಿಯುವದದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಚಂಡ ನೆರೆಯನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ತಡೆದಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಕೆಲಸಮಯ ಅದು ತಡೆಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟರೂ, ಕಡೆಗದು ಮತ್ತಷ್ಟು ವೇಗದಿಂದ ತಡೆಯೊಡೆದು ಬೋರ್ಗರೆದು ಹರಿಯದಿರದು ಈ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಕೊಳೆ ಹೊಲೆಯೆಲ್ಲಾ ತೊಳೆದು ಬಳಿದು ಹೋಗಿ ನವಜೀವನದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅನುಕೂಲ ಕ್ಷೇತ್ರವು ತಯಾರಾಗುವುದು. ಯಾರೇನು ಮಾಡಿದರೂ, ಎಂತಹ ಕೂಗೆಬ್ಬಿಸಿದರೂ ಕಾಲವು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೇ ಬಿಡುವುದು ಅಂದಮೇಲೆ ಕಾಲಪುರುಷನಿಗೆ ಮಣಿದು ಕಾಲಸ್ಥಿತಿಗನುಗುಣ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ರಚನೆಗೆ ನೆರವಾಗುವುದು ವಿಚಾರಶೀಲ ಮಾನವನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಸ್ಥೆ, ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಹಳಿಯುವುದು ಈ ಲೇಖದ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಾವ ಸ್ವಾರ್ಥ

ಸಂಕುಚಿತತೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಚ್ಛ ಮನಸ್ಸಿನ ವಿಮರ್ಶಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ, ಮನಃಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಏರೇರಿ ಬರುವ ವಿಚಾರ ತರಂಗಗಳನ್ನು ವಾಚಕರ ಮುಂದಿಡುವುದೇ ಲೇಖಕನ ಇಂಗಿತ. ಇದಕ್ಕಾತನ ಅರ್ಹತೆಯೆಂದರೆ, ಕವಿರವೀಂದ್ರರು ಗೀತಾಂಜಲಿಯ ಅದೊಂದು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವಂತೆ, ಆತನು ಯಾವ ಗೂಡೊಳಗಣ ಹಕ್ಕಿಯೂ ಆಗಿರದೆ, ಗೂಡುಗಳು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮನೋಹರ ಮತ್ತು ಸುಖ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣ ಬೀರಿದರೂ ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಸೇರದೆ, ಅದೆಷ್ಟು ಅಪಾಯಕರವಿದ್ದರೂ ವಿಶಾಲ ವಿಚಾರಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎದೆಯರಳಿಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪರವಾಗಿ ಪಕ್ಕಬಡಿದು ಹಾರಾಡುವ ಹಕ್ಕಿ. ಯಾವ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಸೆರೆಗಾಗಲಿ, ಧರ್ಮ ನಿಯಮಗಳ ಬಲೆಗಾಗಲಿ ಒಳಗಾಗಿಲ್ಲ ಆತ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಲೋಕದ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಧಾಳಿ ನಡೆಸಲೆದೆಗೊಂಡು, ಆತನ ಸರಳ ಹಾಗೂ ತಿಳಿಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಾಚಕರ ಮುಂದಿರಿಸಿರುವನು.

ದೇವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದುದೇ ಮಾನವ ಧರ್ಮದ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಮೂಲ

ದೇವರು ಮಾನವನನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಅವನ ಇಹಪರ ಸುಖ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಧರ್ಮವನ್ನಿತ್ತನೆಂದು ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಸುಖ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಆತನನ್ನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೇರಿಸಿದನೆಂದು ಹಲವು ಮಂದಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರು ನಾಸ್ತಿಕರೇ ಅಲ್ಲ. ಆಸ್ತಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾಗಿ ಜನಮಾನ್ಯರಾಗಿರುವವರೇ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಮಾನವನು ದೇವರ ಅತ್ಯುದಾತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ' (Man is the noblest creation of God) ಎಂಬ ಪೋಪ್ ಸಾಹೇಬರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಡೀನ್ ಇಂಜರು, 'ದೇವರು ಮಾನವನ ಅತ್ಯುದಾತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿ' (God is the nodlest creation of man)

ಎಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿರುವರು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದು ನಮ್ಮ ರಕ್ತದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೋಗಿರುವ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಕುರಿತಾದ ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತುಸು ಶೋಧಕ ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಲೋಕದ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವ ವಿಷಯುವದು ಪ್ರಾಚೀನಕಾಲದ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ಈಗ ನಾಗರಿಕ ಜನಾಂಗಳೆನಿಸುವವರು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಗೊಡವೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೆಲವೊಂದು ನೀತಿನಿಯಮಗಳನ್ನವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡೇ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡಿಸುವ ಅನಾಗರಿಕರೆನಿಸುವ ಪಂಗಡಿಗರು ಹಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಗುಡ್ಡಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮೂಲನಿವಾಸಿಗಳ ಹಲವು ಪಂಗಡಗಳಿಗೆ ಈಗಲೂ ನಮ್ಮ ದೇವಧರ್ಮಗಳ, ತತ್ವಜ್ಞಾನದ ಗಂಧಗಾಳಿಯಾದರೂ ಇರುವುದೇ? ಅವರು ಕೇವಲ ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿ, ನಾಗರಿಕರು, ದೇವಭಕ್ತರು, ಧರ್ಮಪರಾಯಣರೆಂದೆಲ್ಲಾ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಪಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರಿಗಿಂತ ನೀತಿವಂತರಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯಸಂಧರಾಗಿಯೂ ಬಾಳಿಕೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ರಸ್ಯದಲ್ಲೀಗ ಮಿಲ್ಯಗಟ್ಲೆ ಜನರು,ದೇವಧರ್ಮಗಳಿಗೇನೇ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಿ, ಅವುಗಳನ್ನಡಗಿಸಿ ಬಿಡಲು ಪ್ರಚಂಡ ಆಂದೋಲನವೆಬ್ಬಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ, ಬಹುತೇಕ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ ಸುಖಸಂಪತ್ತು ಸುಭಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜೀವನ ನಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಅವರ ಮೇಲೆ ಆಕಾಶ ಕಳಚಿಬಿದ್ದುದೇನು? ಅಂದಮೇಲೆ ಧರ್ಮ ದೇವರುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನವೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದು. ಹಾಗಾದರೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಹೇಗುಂಟಾದುವು? ಏತಕ್ಕುಂಟಾದುವು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಮಾನವಜೀವಿಯ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದುಂಟಾದುವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸುಖಪ್ರಿಯನಾಗಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದಲೇ ಅವು ಹುಟ್ಟಿವೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಒತ್ತಾಟದಿಂದಲೇ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲವು ಉದಯಿಸಿವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ನಿರ್ಭೀತ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಚಾರವಿಪ್ಲವಕಾರಿ

ಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು, ತನ್ನ 'ಧರ್ಮ ಸಂಭವ' ಅಥವಾ 'ಧರ್ಮದ ಹುಟ್ಟು' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವಂತೆ, ದೇವ, ಧರ್ಮ, ಮತಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ವಿಚಾರಾಚಾರ ಸರೋವರದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿದ ಆವಿಯು ನಾಗರಿಕ ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯ ಸೆಕೆಯಿಂದುಂಟಾಗಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೇರಿದ ಬಾಷ್ಪವು. ಪ್ರಾಚೀನ ಧರ್ಮದೇವರುಗಳು ಮಾನವನ ಭೀತಿ, ಅಹಂಕಾರಗಳ ಸಂತತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭೀಕರ ಶಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಹೆಸರಿತ್ತು ದೇವದೇವತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಊಹೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ದೇವ ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾನೇ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನ ಕಲ್ಪಿಸಿದನು. ದೇವರನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದುದೇ ಮಾನವನ ಧರ್ಮದ ಅತಿ ಪುರಾತನ ಮೂಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಭಯ, ಶಂಕೆ, ಅಕ್ಷೇಮ, ಏಕಾಕಿತ್ವ ಅಸಹಾಯಕತೆ, ಸಂವೇದನೆಯಲ್ಲಿದೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮೂಲ. 'ಧರ್ಮವು ಪ್ರಥಮ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭೀತಿಯ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ'ಂದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ ತತ್ವಜ್ಞರಾದ ಬರ್ಟ್ರೆಂಡ್‌ರಸೆಲರ ಅಭಿಮತ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ಸ್ವೇಚ್ಛಾವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಪರಘಾತವಾಯಿತು. ಆಗ ಆತನಲ್ಲಿ ಸಂಘ ಜೀವನದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯ ತಿಳಿವುಂಟಾಯಿತು. ಸಂಘ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪರತೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಕೆಲವೊಂದು ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಬೇಕಾದುವು. ಈ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವ, ಮತ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿದುವು. ಸಂಘಜೀವನಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತವೆಂದಾದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾನವರೇ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಧಾರವಾಗಿ ಅದೊಂದು ಅಗೋಚರಶಕ್ತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಪೂಜ್ಯವಾದ, ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಸಕಲ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕಲ್ಪನೆಯು ಮಿತಿಮಿರಿ ಹೊಂದಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ದುಷ್ಟ ಶಿಷ್ಟರ ಶಿಕ್ಷೆ ರಕ್ಷೆಯ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲಾ ಈ ದೇವರದಾಯಿತು. ಈ ಅಧಿಕಾರ ಚಾಲನೆಗಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗ

ನರಕ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟನೆಯಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸಂಗಡಗಳು ನಾಶವಾಗದಂತೆ ಏನಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಮಾನವನ ಈ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೇ ಧರ್ಮ, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆ ಕಟ್ಟಳೆಗಳ ಮೂಲ. ಧರ್ಮವು ನೈಸರ್ಗಿಕವಲ್ಲ. ದೇವರು ಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಅಲ್ಲ, ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನವನೇ ನೇಮಿಸಿದ ಉಪಾಯಗಳು. ಬರಬರುತ್ತಾ ಅವನ್ನು ಮಾನವನು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಅವು ದೇವರಿಂದ ಬಂದುವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಧರ್ಮದ ಹುಟ್ಟನ್ನು ವಿಮರ್ಶಕ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ವೇದ್ಯವಾಗುವ ವಿಷಯಗಳಿವು. ಮೋಸೆಯ ೧೦ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಕೇವಲ ಸರಳ ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳು. ಆದರೆ ಆತನು ಸೀನಾಯಿ ಪರ್ವತದ ತುತ್ತ ತುದಿಗೇರಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕಲ್ಲಿನ ಹಲಿಗೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊರೆದು ಅಗ್ನಿಸ್ವರೂಪಿ ಭಯಂಕರ ದೇವರ ವನ್ನು ತನಗಿತ್ತನೆಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಗಳಾದ ಆತನ ಜನರವನ್ನು ಎಂದೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆಯೇ ವೇದಗಳ, 'ಮಾತೃ ದೇವೋಭವ, ಪಿತೃದೇವೋಭವ, ಆಚಾರ್ಯ ದೇವೋಭವಾದಿ' ಪವಿತ್ರವೆನಿಸುವ ಮಂತ್ರಗಳು ಕೇವಲ ಸರಳ ನೀತಿನಿಯಮಗಳಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? ದೇವರನ್ನು ನಾಗರಿಕತೆಯು ಹುಟ್ಟಸಿರುವುದು. ಆತನಿಂದದು ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿರುವುದು. ದೇವ ಧರ್ಮ ಸ್ವರ್ಗ ಮುಂತಾದುವು ಬಲವಾದ ವಿಚಾರವಲ್ಲದ, ಸದಾ ಪರಾವಲಂಬಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಬಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ದೇವರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ವಿಮೆ ಇದ್ದಂತೆಂದು ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ಹೇಳಿರುವರು 'ಧರ್ಮವು ಕೆಲ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಜ್ಞಾತ ಭಯದಿಂದಲೂ, ಇನ್ನು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ತನ್ನ ಹೋರಾಟ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕರುಣೆಯಿಂದ ತನಗೆ ಸದಾ ನೆರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹಿರಿಯಣ್ಣನೋರ್ವನಿರುವನೆಂಬ ಮಾನವನ ಅಭಯದ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಯಿತು ಸೃಷ್ಟಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯ, ಅಪಜಯ, ಮರಣಗಳ ಕುರಿತಾದ ಮಾನವನ ಭೀತಿಯೇ ಧರ್ಮದ ತಳಹದಿಯೆಂದು ಬರ್ಟ್ರೆಂಡ್ ರಸ್ಸೆಲರ ಅಭಿಮತ.

ಭೀಕರ ಸ್ವರೂಪಿ ದೇವರು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ಕ್ರೂರ ಬರ್ಬರನಾಗಿದ್ದಾಗ ಅಂದಿನ ದೇವರು ಕೂಡಾ ಭಯಂಕರ ಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ನಿರಂಕುಶಿಯೂ ಕ್ರೂರಿಯೂ ಇದ್ದನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಪ್ರವಾದಿ, ಅದೊಂದು ಪಂಗಂಡ, ಜಾತಿಗಳವರ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಿದ್ದನು ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಪಂಗಡಿಗರು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಬುದ್ಧಶಾಲಿಗಳು ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನನುಸರಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿ ದೇವಧರ್ಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಇತರರಿಗಿಂತ ನಾಗರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ, ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸವಾದಂತೆ ಅವರಲ್ಲೊಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಅಭಿಮಾನವುಂಟಾಯಿತು ತಾವು ದೇವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗವೆಂಬಂತೆಯೂ ಆಯಿತು ತಮ್ಮ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳಿಗೊಪ್ಪದೆ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ ನಡೆದು ತಮಗೆ ಪೀಡೆ ಕೊಡುವವರನ್ನು ತಮ್ಮ ದೇವರು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹಿಂಸಿಸುವನೆಂದಾಯಿತು. ಈ ಶ್ರೇಷ್ಠತಾಭಾವನೆಯೇ ಈಗಣ ಹಿಂದು, ಕ್ರೈಸ್ತ, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮಾಭಿಮಾನದ ಮೂಲ. ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜನಾಂಗವಾದ ಇಸ್ರಯೇಲರ ದೇವರು, ಅವರ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗೊಪ್ಪದೆ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಹಾವಳಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು! ಆರ್ಯರ ದೇವರು ಅನಾರ್ಯ ದಸ್ಯುಗಳಿಗೆ ಎಂತಹ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದ! ಈ ಭಾವನೆಯೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಈಗಣ 'ಮ್ಲೇಂಛ', 'ಕಾಫರ', 'ಹೀದನ್' ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು ಈ ತುಚ್ಛ ಭೇದಗಳಿಂದ ಈಗಲೂ ಲೋಕದಲ್ಲಾಗುವ ಹಾವಳಿಯಾದರೂ ಎಷ್ಟು! ಮಾನವ ಬಾಂಧವ್ಯಕ್ಕೆ ಅವೆಷ್ಟು ತೊಡಕಾಗಿರುವುವು! ಅದೊಂದು ದೇವಧರ್ಮದ ಮೂಲಕವೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮುಕ್ತಿಯೆಂಬ ಅಭಿಮಾನಾಭಿಭೂತ ಮಾನವನು ಅದೆಂತಹ ಪೈಶಾಚಿಕ ಕೃತ್ಯ ನಡಿಸಿಲ್ಲ! ಈಗಲೂ ನಡಿಸುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ! ಹಿಂದುದೇಶದ ಹಿಂದುಮುಸಲ್ಮಾನ ಗಲಾಟೆಗಳೂ, ಇತ್ತಲಾಗಿ ಅಯರ್ಲೆಂಡಿನ ಬೆಲ್‌ಫಾಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಗಡಿಗರೊಳಗೇನೇ ನಡೆದ ಭೀಕರ ಹೋರಾಟವೂ ಚಿತ್ತವೇಧಕವಾಗಿ ಇದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ? ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಮಾನವರೊಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಘೋರ

ಯುದ್ಧ, ಹೋರಾಟಗಳಾಗಿಲ್ಲ! 'ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಕ್ರುಸೇಡ್ಸ್', ಸ್ಪೆನಿಶ್ ಇಂಕ್ವಿಶಿಶನ್, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮತಪ್ರಚಾರ ಹಿಂಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ದೇವರ ಧರ್ಮಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘೋರ ಅನ್ಯಾಯಗಳು! ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಉದಾರವಾಗಿದೆಯಾದರೂ ನಾವು ಇಂದೂ ಅದೇ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೇ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಳದ ಜರ್ಮನಿಯ ಯುದ್ಧ ದಲ್ಲಿ, ಜರ್ಮನಿಯ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಲೋಕದ ಇತರ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಮಿತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಆ ಘೋರ ನರ ಯಜ್ಞಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವೆಂಬ ಬಣ್ಣಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇ? ಇಂದೀಗ ಇಟಿ ಲಿಯ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಅಬಿಸೀನಿಯದ ಮೇಲಿನ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಇಟಿ ಲಿಯ ಧಾಳಿಗೆ ನೆರವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವದಿಲ್ಲವೇ ಇಟಿಲಿಯ ಚರ್ಚ್‌ಗಳ ಚಿನ್ನವು ಮುಸಲೋನಿಯ ಪೈಶಾಚಿಕ ಯುದ್ಧವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡು ವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಧರ್ಮದ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ತುಚ್ಛ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ

ಮಾನವನು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ದೇವಧರ್ಮ ವಿಷ ಯಕವಾದ ಅವನ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಗತಿಯುಂಟಾಯಿತು ಜನರ ಅವಸರಾವಶ್ಯಕತೆಗಳು ಬದಲಾದಂತೆ ಅವನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ದೇವರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯೂ, ರಚನೆಯೂ, ಧರ್ಮದ ಉಪದೇಶವೂ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಾ ಹೋದುದನ್ನು ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಅವಸರ' ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಂದುಂಟಾದ ಧರ್ಮವು ಆ ಕಾಲದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ, ಜ್ಞಾನ ಪರಿಮಿತಿಗಳಿಗನುಸರಿಸಿ ಜೀವಿತ ವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಸಲು ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಅದ ರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನವು ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ; ದುರಭಿ ಲಾಷೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ದುರಭಿಲಾಷೆಯೇ ಮೂಲ. ಪ್ರಕೃತಿಜನ್ಯ ಧರ್ಮದ ಅಜ್ಞಾತ ದೋಷಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಬದಲಿಗೆ, ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಹಿಡಿತವು ಸಂಘದ ಮೇಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರು ವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕೆಲಮಂದಿ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳು, ದುರಭಿಲಾಷಿಗಳು, ಮಾನ

ಸತ್ಕಾರ ಪ್ರಿಯರು, ಅವುಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಇಂದ್ರಜಾಲ ನಡೆಸತೊಡಗಿದರು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುರ್ದೈವವೆಂದರೆ ಇವರ ನಂತರ ಬಂದ ಪ್ರವಾದಿ, ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರೆನಿಸುವವರೆಲ್ಲಾ, ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲೋ ಕ್ಷುದ್ರ ಸಂಘಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದಲೋ ಈ ಸಂಘ ವಿನಾಶಕ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಟೀಕೆ ಭಾಷ್ಯ ಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಸರಿಪಡಿಸಿದುದು.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಶ್ರೀ। ಪುಟ್ಟಪ್ಪನ ವರು ಒಂದು ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಬರೆದಿರುವರು

ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರನು ಧರಿಸುತೆ ಮೆರೆವ ಚಿತ್ತದ ದಾಸ್ಯ,
ದೇವರ ಗುಡಿಯೆಂಬುವ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಶವ ಸಂಸ್ಕಾರದ ಪರದೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ
ಪೂಜೆಯ ನಕಲಿಯ ಪರಿಹಾಸ್ಯ
ಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಚಾರದ ಧರ್ಮದ ಕಬ್ಬಿಣರ್ನೇಣು,
ಸಿಲುಕಿಹುದದರಲಿ ಮಾನವನಮೃತಾತ್ಮದ ಗೋಣು

ಪ್ರಾಚೀನ ಮಾನವನು ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜ ಹಿತಕ್ಕೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ದೇವಧರ್ಮಗಳು, ಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಬದಲಾದಂತೆ ಪ್ರಗತಿಹೊಂದಿ, ಮಾರ್ಪಾಟಗೊಂಡು ಆಯಾ ಕಾಲದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿತಕಾರಕವಾಗುವ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಪರರ ವಶಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಅಹಿತವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದುವು ಈ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ವಿಚಾರಿ ಜನರಿಂದ ಧಕ್ಕೆಯುಂಟಾಗದಂತೆ ನಾನಾ ಭ್ರಾಮಕ ಕಲ್ಪನೆ, ಮಾಯಾ ಜಾಲವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೊಡ್ಡಲಾ ಯಿತು ವಂಶಪರಂಪರೆಯ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳುಂಟಾದರು ದೇವರು ಸೈತಾನ, ಪುಣ್ಯಪಾಪ, ಸ್ವರ್ಗನರಕಗಳ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಸ್ತಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅರ್ಚಕರು, ಪುರೋಹಿತರು, ಪಾದ್ರಿಗಳು, ಮುಲ್ಲರೆಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ಭೇದಗಳುಂಟಾಗಿ ಅದು ಭಿನ್ನಭಿನ್ನವಾಗಿ ಒಡೆದುಹೋಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ದೇವರು ಮತ್ತು ಒಂದೊಂದು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದುದೆಂದಾಯಿತು. ಹಿಂದು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಂಟಾದರು ಅವರು ಭೂಸುರರಾದರು ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಈ ಭೂಸುರರು ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನವರು. ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಮೆಟ್ಟುವ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಶಪಿಸುವ, ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ, ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಅವರಿಗಿರುವುದು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ಪೂಜ್ಯರು! ಇತರರೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಸೇವೆಮಾಡಬೇಕು! ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರಿಗಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸೇವೆಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ! ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮರ ಗುಲಾಮರು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಇಲ್ಲ! ವೇದಾಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ! ಬ್ರಹ್ಮನ ಪಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವರವರು ನೀಚಯೋನಿಯವರು; ಪಾಪಿಗಳು! ಸ್ಮೃತಿಪುರಾಣಗಳ ಮಾತಂತಿರಲಿ, ವೇದ, ಭಗವದ್ಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಭೇದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅದ್ವೈತ ಮತಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರರು ಪಾಪಿಗಳು ಇದೇ ತರದ ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ದುರಾಚಾರವು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆದಿದೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮರ ಅವಸ್ಥೆಯೇನು! ಕ್ರೈಸ್ತರು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಲ್ಲಿಯೇ ಗುಲಾಮವ್ಯಾಪಾರ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತಿದ್ದರು. ಅತ್ಯಂತ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠನೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ರೈಸ್ತನೊಬ್ಬನು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಹಿಡಿದೊಯ್ಯುವ ತನ್ನ ಹಡಗಕ್ಕೆ 'ಜೀಸಸ್" ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದನು ಹೀಗೆ ಧರ್ಮದೇವರುಗಳನ್ನು ಜನರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಡೆಸಿದ ಅನಾಚಾರ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿತೀರದು! ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರವರ ದೇವರು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಸನಾತನಿಗಳ ದೇವರು ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯ ಘೋರ ಪಾಪವನ್ನು ಧರ್ಮದ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೇರಿಸಿದ್ದಾನೆ! ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರು ಕೂಡಾ ನಾಸ್ತಿಕರು, ದೈವದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ಧರ್ಮದೇವರುಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ನಡೆವ ಈ ಕ್ಷುದ್ರಭೇದ, ಅನಾಚಾರ ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಜುಗುಪ್ಸೆಗೊಂಡು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಂಡಿಸಿ

ನಿಷೇಧಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದರು- ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ದೇವಾಧಿದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಆತ್ಮವೇ ಹೆಚ್ಚಿನದು. ಅಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ಮತಗ್ರಂಥಗಳು ಕಾಪಾಡಲಾರವು. ಆತ್ಮದ ಉದ್ಧಾರವು ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ವೇದಕಾಲದಲ್ಲೇ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಗಳು ಹಲವರಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ,

ವೇದ ಪುರಾಣ ಕುರಾಣ ಯಾ ಸಬ್ ಕಹಾನಿ।
ಗಂಗಾ ಜಮುನಾ ತೀರತ ಯಾ ಸಬ್ ಪಾನಿ।
ತೋ ಮತ್ ಹೋ ಇನಕಾ ಅಭಿಮಾನಿ।
ಯಾ ಸಬ್ ಚೋಡ್ ಹೋ ಆತ್ಮಗ್ಯಾನಿ।

ವೇದ ಪುರಾಣ ಕುರಾನ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರಿಯ ಹೇಳಿಕೆಗಳು, ಗಂಗಾ ಯಮುನಾ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರೇ ನೀರು. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಪಡೆದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗೆಂದು ಸಾರಿದ ಮಧ್ಯ ಕಾಲೀನರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರ ನಡೆದಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದು ಶಾಸ್ತ್ರದ ಷಡ್ದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಪಿಲಮಹರ್ಷಿಯು ದೇವರನ್ನೂ, ಆತನನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ವೇದಗಳನ್ನೂ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವನು ಅವುಗಳ ಸುರಾಪಾನ, ಪಶುಬಲಿ, ಹಿಂಸೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಪಿಲನು ಅವನ್ನು ದೂರವೇ ಬಿಟ್ಟನು, ಆದರೂ ಕಪಿಲನು ಮಹರ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ನಾಸ್ತಿಕನಲ್ಲ, ಅಸುರನಲ್ಲ, ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಯಲ್ಲ. ಸಕಲ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಧ್ಯಾನ ವಿಧಾನಗಳಿಗೂ ಆತನ ಸಾಂಖ್ಯಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಮೂಲವೆಂದರೂ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗದು ಮಹಾತ್ಮ ಬುದ್ಧನು ವೈದಿಕ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದ ಭಿನ್ನಭೇಧಗಳ ವೈರಿಯಾಗಿ, ಸಮಾನ ಪ್ರೇಮ, ಅಹಿಂಸೆಯ ಸಂದೇಶಕನಾಗಿ ಬಂದು ಕೃತ್ರಿಮ ಜಾತಿರೀತಿಗಳನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿದನು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವತಾರಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿರುವ ಬುದ್ಧನು ದೇವರನ್ನೇ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವನು. ಆಗ ಹಿಂದು ದೇಶದಲ್ಲೊಂದು ಹೊಸ ಯುಗವಾರಂಭವಾಯಿತು ಅಲೆಗ್ಜಾಂಡರ್, ಮೆಗಸ್ತೆನೆಸ್, ಫಾಹಿಯಾನ್ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲಾ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ ಕ್ರಿಸ್ತಪೂರ್ವದ

ಆ ನಮ್ಮ ನವಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪ್ರಭಾವವು ನಾಸ್ತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಧರ್ಮ ದಿಂದುದ್ಭವವಾದುದು. ಜೈನರು ಶುದ್ಧ ನಿರೀಶ್ವರವಾದಿಗಳು. ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂಬ ಅದ್ವೈತವಾದವು ಮನುಷ್ಯನೇ ದೇವರೆಂದು ಸಾಧಿಸುವುದರಿಂದ, ನಿರೀಶ್ವರವಾದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯೇನೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇದೀಗ ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗ. ಪ್ರಾಚೀನ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯ ಕಾಲದ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಎಷ್ಟೋ ಅಜ್ಞಾನ ಅವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಚಾರವು ಈಗ ತೊಡೆದುಹಾಕಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಿ, ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲವಿದು. ದೇವರು ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾದರೂ ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡಲಾರದು. ವನಸ್ಪತಿಗಳ ಜೀವನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಇತ್ತಲಾಗಿನ ಒಂದು ಶೋಧದಿಂದಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯಂತೆ.ಅಂತೆಯೇ ಮಾನವಜೀವನ ರಹಸ್ಯದ ಶೋಧವಾಯಿತೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಬಾಬೆಲ್ ಗೋಪುರವು ಒಮ್ಮೆಯೇ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವುದು ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದೊಂದು ಶಂಕೆ. ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಾದ ಎಡ್ಡಿಸನರು ಹೇಳಿರುವರು. ಆದರೆ ಇಂದುಅಸಾಧ್ಯವಾದುದುನಾಳೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ಎಡ್ಡಿಸನರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೀತಿ ಸತ್ಯವೆ ಮೊದಲಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ಧರ್ಮಭಾವನೆಯೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ಅವರು ರೂಢಿಯ ಆಸ್ತಿಕರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನವರು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ತನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನವೊಂದಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮನುಷ್ಯನೊಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಜೀವಿಯಲ್ಲ. ಅವನು ಕೋಟ್ಯಾನುಕೋಟಿ ಜೀವಾಣುಗಳ ಗುಂಪು ಅವನು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಜೀವಾಣುಗಳು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವವು. ಅನುಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವು ಬೇರೊಂದು ಶರೀರವನ್ನು ಸೇರುವವು. ಈ ಜೀವಾಣು ತಂಡವು ಚಿರಂಜೀವಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದೆಂದು ಎಡ್ಡಿಸನರ ಅಭಿಮತ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಾನವ ಶೋಧದ ಪರಿಣಾಮವೆಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದೆಂದು ಹೇಳಬರುವುದೇ? ಇತ್ತಲಾಗಿ ನಾಯಿಯೇ

ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ವಿಷಕೊಟ್ಟು ಕೊಂದು ಅನಂತರ ಬದುಕಿಸುವ ಶೋಧವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಯಶೀಲವಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಅಂದ ಮೇಲೆ ಮಾನವ ಜೀವನರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ?

ಪ್ರೇಮಮಯ ದೇವರು.

ಮಾನವನು ಅನಾಗರಿಕನಾಗಿ, ಬರ್ಬರನಾಗಿ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ದೇವರು ಭೀಕರನಿದ್ದನು. ಸಿಡಿಲ್ಮಿಂಚು ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಭಯಂಕರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಲ್ಲಾತನ ಆವಿಷ್ಕಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಮಾನವನು ನಾಗರಿಕನಾಗುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಘಜೀವಿಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋದಂತೆ ದೇವರೂ ಸಂಘ ನೀತಿ ನಿಯಮಪಾಲಕನಾದನು. ಸರ್ವ ಶಿಕ್ಷೆರಕ್ಷೆಗಳ ಕರ್ತನೇ ಆತನಾದನು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗಣ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಸರಕಾರಗಳ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಆಗ ದೇವ ಧರ್ಮಗಳು ಪಡೆದಿದ್ದುವು. ಸಮಾಜದ ಸರ್ವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅವುಗಳದ್ದಾಗಿದ್ದಿವು. ಆದರೆ ಇಂದೀಗ ಸುಸಂಘಟಿತ ಸರಕಾರಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಶಾಂತಿ ಸುಭದ್ರತೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು, ದೇವ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿರುವವು. ಮಾನವನು ನಾಗರಿಕನಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದಾಗ, ವಿಜ್ಞಾನ ಶೋಧಗಳು ಧರ್ಮದ ಭ್ರಾಮಕ ಭಾವನೆಗಳ ಮುಸುಕನ್ನು ಹರಿದೊಗೆದಾಗ ಪೂರ್ವದ ಬರ್ಬರ, ಕ್ರೂರ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತಿ ದೇವರ ಸಂಕುಚಿತ ಕಲ್ಪನೆಯು ಅವನಿಗೆ ವಿಕಟವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು, ದೇವರು ಪ್ರೇಮಮಯನು, ಸರ್ವಶಕ್ತನು, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿಯು, ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯು ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಮಾನವಾತೀತ ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನದ ಧಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅದೊಂದು ಗಗನಗೋಪುರವನ್ನೇ ರಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರುವನು ಮಾನವ ಕಲ್ಪನಾಚಾತುರ್ಯದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನೂ, ಗಂಭೀರ ವೈಚಿತ್ರ್ಯವನ್ನೂ ಈ ದೇವರ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈಗಲೂ ಸದಾ ಇಂತಹ ಕಲ್ಪನಾಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಾ ತನ್ಮಯರಾಗಿ ಹೋಗಿರುವ

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳೇನೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಈ ರೀತಿಯ ಕಲ್ಪನಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವುದರಲ್ಲೇ ನಿರತರಾಗಿ ದೇವರ ಭಾವಿಕ ಆರಾಧನೆ ನಡಿಸುವಾಗ, ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ದೇಗುಲಗಳ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ನಾನಾ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನಾರೋಪಿಸಿ, ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಲೌಕಿಕ ಆರಾಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಇವೆರಡರ ಬುಡದಲ್ಲಿರುವ ಭ್ರಾಂತಿಯು ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ದೇವರು ಈ ವರೆಗೂ ಈಗಲೂ ನಾನಾ ರೂಪದಿಂದ ನಾನಾ ಲೀಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವನು. ಮಾನವನ ಪರಾವಲಂಬನೆಯ ಹೆಗ್ಗುರುತಾಗಿ ಪೂಜನೀಯ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಪಡೆದು ಮೆರೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವನು.

ಜನತೆಯೇ ದೇವರು

ಆದರೆ ಮಾನವನೀಗ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಿಯಾಗಿ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವನು. ವಿಜ್ಞಾನ ಶೋಧಗಳಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ವಿಜಯ ಪತಾಕೆಯನ್ನೂರಿರುವನು. ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಿಯಾಗಿ ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದಿರುವನು ಸಂಘ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆತನೆಬ್ಬಿಸಿದ ಭೂತವೇ ಆತನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನ ಆಧೀನಗೊಳಿಸಿ ಆತನಿಂದ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಪಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಪರಾಧೀನತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಹಾನಿಕರವೂ ಅಸಹನೀಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಆತನೀಗ ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆಯೇ ನಿಂತು ತನ್ನ ಸುಖಾನುಕೂಲತೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ವಿಚಾರವಂತನೂ, ಶಕ್ತಿವಂತನೂ, ಸ್ವತಂತ್ರನೂ ಆಗಿರುವನು ದೇವಧರ್ಮಗಳ ದಾಸ್ಯವು ಅವನ ಸುಖ ಮತ್ತು ಉನ್ನತಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕಾಗಿದೆ. ಇಂದೀಗ ಮಾನವ ಸೋದರತ್ವಕ್ಕೆ, ಲೋಕ ಸುಖ ಸುಭಿಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕವಾಗಿರುವವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇದು ಧರ್ಮ. ಎರಡನೇದು ಸೇನಾಬಲ. ಯುದ್ಧ ಮನೋವೃತ್ತಿಯ ಪೋಷಕವಾದ ಸೇನಾಸಿದ್ಧತೆಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ನೀರಿನಂತೆ ಕೋಟಿಗಟ್ಲೆ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೂರು

ಪಾಲು ಹಣವು ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವದೇವತೆಗಳ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಗುಡಿ ಗೋಪುರಗಳಿಗಾಗಿ, ಭಾವಿಕ ಪರಲೋಕ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ದುರ್ವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಪಾರ ಅಪವ್ಯಯವು ಇನ್ನೊಂದಿರುವುದೇ? ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮಿತಿಯುಂಟೇ? ಅದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದವರಾರಾದರೂ ಇರುವರೇ? ಇಡೀ ಲೋಕವೇ ಸಾಂಪತ್ತಿಕ ಗ್ರಹಣಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಮುಗ್ಗರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೋಟಿಗಟ್ಲೆ ಜನರು ಸರಿಯಾದ ವಸತಿಗೆ, ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗೆ ಗತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನ್ಮೃತಾವಸ್ಥೆಯುಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ, ಸಾವಿರಾರು ಕೋಟಿಗಟ್ಲೆ ಹಣವನ್ನು ದೇವರ ನೆಲೆಯೆಂಬ ಬಯಲು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಗುಡಿ, ಗೋಪುರ, ಚರ್ಚ್, ಮಸೀದಿ, ಮಂದಿರಗಳ ರಚನೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಿಕಟ ವಿಪರ್ಯಾಸವು ಇನ್ನೊಂದಿರುವುದೇ? ಈ ಹಣವೂ, ಯುದ್ಧ ಸಿದ್ಧತೆಗಾಗಿ ವ್ಯಯಿಸಲ್ಪಡುವ ಧನವೂ, ಮಾನವ ಸುಖಸಾಧನೆಗಾಗಿ, ಲೋಕ ಸುಭಿಕ್ಷೆಗಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವಂತಾದರೆ ಲೋಕದ ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯ, ದುಃಖ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಎಂತಹ ಹೃದಯವಾದರೂ ಕರಗಿ ನೀರಾಗದಿರದು.

ಧರ್ಮವು ಮಾನವ ಸಹೋದರರನ್ನು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಿ, ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಿ, ಹಿಂದುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಕಠಿಣ ಕಟ್ಟುಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಟ್ಟಿರುವುದು. ಲೋಕದ ನಿಜವಾದ ನೈತಿಕೋನ್ನತಿಗೆ ತಡೆ ಹಾಕಿರುವುದು ಸಮಾಜದ ಸುವ್ಯಸ್ಥೆಗೆ ಅಡ್ಡ ನಿಂತಿರುವುದು. ಇಹಲೋಕಸುಭಿಕ್ಷೆಯು, ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ನವವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಗೊಡವೆ ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಪರಲೋಕದ ಮಾರ್ಗತಯಾರಿಯು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ಆದರದು. ಈ ಲೋಕದ ಮಾನವರನ್ನು ಪರಲೋಕ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಅಣಿಗೊಳಿಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಯದು ಆದರೆ ಇಂದೀಗ ಈ ಧರ್ಮವು ಮೂಲೆಗುಂಪಾಗುತ್ತಿರುವುದು. ವಿಚಾರಿಗಳಿಗದು ಬೇಡವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳು ಜನತೆಯ ಹಿತದಲ್ಲಿ, ಸಮಾಜೋನ್ನತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಲೀನವಾಗಿ ಹೋಗದಿರವು. ಇಂದೀಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಚಿನ್ಹೆಯೇ ತೋರಿಬರುತ್ತಿರುವುದು.

ರಶ್ಯದ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆ

ರಶ್ಯದಲ್ಲೀಗ ಸಮಾಜಹಿತದ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ಇಡೀ ಲೋಕದ ಜನಶಕ್ತಿ, ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಬಾಂಧವ್ಯವೇ ರಶ್ಯದ ಗುರಿ. ರಶ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಜನಹಿತದಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿರುವನು. "ರಶ್ಯದ ನವಕ್ರಾಂತಿಯು ಯೇಸುವನ್ನು ಚರ್ಚಿನಿಂದ ಹೊರಡಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಆ ಯೇಸುವು ರಾಜ್ಯದ ಹೃದಯುಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ"ನೆಂದು ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥರು ರಶ್ಯವೇ ಇಂದೀಗ ಲೋಕದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ತಿಕ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವರು ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ನಾಸ್ತಿಕ್ಯಗಳ ಅರ್ಥವು ದೇವರಿದ್ದಾನೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯುಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇತರರನ್ನು ತನ್ನಂತೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ ಸೇವಿಸುವವನೇ ಆಸ್ತಿಕನು. ಹಾಗಿಲ್ಲದವನು ದೇವಧರ್ಮಗಳ ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೂ ನಾಸ್ತಿಕನೇ 'ಇತರಿಗಾಗಿ ತಾನು' ಎಂದು ದುಡಿಯುವವನು ನಿಜವಾದ ಆಸ್ತಿಕನು, ಧರ್ಮಪ್ರವೃತ್ತನು 'ತನ್ನ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇತರರೆಲ್ಲ, ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವರ್ತಿಸುವವನು ಕೆಟ್ಟಕ್ರೂರ ನಾಸ್ತಿಕನು ಈ ಭಾವನೆಯು ಯಾವ ಧರ್ಮಕ್ಕಾದರೂ ಸೇರಿದ ಸಾಮಾನ್ಯಜನತೆಗಿದೆಯೇ? 'ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿರು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವು ಬರಲಿ, 'ಲೋಕಾಃ ಸಮಸ್ತಾಃ ಸುಖಿನೋಭವಂತು, ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಅನುನಿತ್ಯ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಜನರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಖವಿರುವುದು! ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಲಕ್ಷಾಧೀಶರಿಗೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಲೆ ಭಿಕ್ಷಾಧೀಶರಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ಅರಮನೆಗಳಿದ್ದರೆ ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅರೆಮನೆಯಾದರೂ ಇಲ್ಲ. ಕೂಳು ಕಾಣದ ರೈತ ಕೂಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ! ಆದರೆ ರಶ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನದ ರೊಟ್ಟಿಸಿಕ್ಕದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕೂಲಿ ಸಿಗದೆ ನರಳುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲ. ಓದುಬರಹ ಕಲಿಯುವ ಅದೃಷ್ಟವಿರದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆ, ಶಿಕ್ಷಣಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು. ರೂಢಿಗಾಗಿ ಮಾತ್ರ ದೇವಧರ್ಮಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಇನ್ನಾರಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರಜಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನಾಸ್ತಿಕವೆನಿಸಲ್ಪಡುವ ರಶ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿದೆಯೆ? ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾ

ಥರು ರಷ್ಯದ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿರುವರು. ಆಸ್ತಿಕವೆನಿಸುವ, ದೇವಧರ್ಮಗಳ ಆಶಯವೆನಿಸುವ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಧಿಸಲಾಗದೆ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ದೇವರಾಜ್ಯವೋ, ರಾಮರಾಜ್ಯವೋ ಆಗಿ ಉಳಿದಿರುವ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಷ್ಯವು ಕೇವಲ ೧೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಜನತೆಯ ದುಃಖ, ದುರ್ಭಿಕ್ಷೆ, ಅಜ್ಞಾನಾದಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸು ವುದೆಂದಾದಮೇಲೆ ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಆಸ್ತಿಕತೆಗಿಂತ, ದೇವಧರ್ಮ ಪುರಸ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ, ರಷ್ಯದ ನಾಸ್ತಿಕತನವೇ, ದೇವಧರ್ಮ ಬಹಿಷ್ಕಾರವೇ ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲಾದುದಲ್ಲವೇ? ರಷ್ಯದ ದೇವರಿಗೆ ಇಂದು, ದೇವಸ್ಥಾನ, ಇಗರ್ಜಿ, ಮಸೀದಿಗಳ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪುರೋಹಿತ ಪಾದರಿ ಮುಲ್ಲರುಗಳ ಮಧ್ಯಸ್ತಿಕೆಯ ಅವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉಪಾಧಿಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜ ಹಿತ, ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣ, ಸಮಾಜ ಸುಖದಲ್ಲೇ ಆತನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಲೀನನಾಗಿ ಸುಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ನವ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಇಡೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ, ಜಾಗೃತ ಜನಸತ್ತೆಯ ಛತ್ರಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯು ಧರ್ಮ, ಜನಾಂಗ, ವರ್ಗಭೇದಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ ಒಂದುಗೂಡುವಂತಾದರೆ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿ ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮಿ ದೇವರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗದಿರನು. ಯಾಕಂದರೆ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ, ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಸುಖ ಸುಭಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲದೆ ಆತನಿಗಿನ್ನೇನು ಬೇಕು?

"ಸರ್ವ ಆತ್ಮಗಳ ಆತ್ಮನನ್ನು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗ ಜಾತಿಗಳ ದೀನ ದುಃಖಿತ ದರಿದ್ರ ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಏಕಮಾತ್ರನಾದ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಂತಾಗಲಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಕೋಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರಿರುವನು. ಅದರ ಹೊರತು ಬೇರೊಬ್ಬ ದೇವರಿಲ್ಲ. ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಗಳ ಸೇವೆಯೇ ದೇವರ ಸೇವೆ- ಇಂತಹ ದೀನ ದರಿದ್ರ ಜನಸೇವೆಯು ದರಿದ್ರ ನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆಯು. ಇದೀಗ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಪಸ್ಸಿನ ನಂತರ ತಾನು ತಿಳಿದಿರುವ ಪರಮ ಸತ್ಯ"ವೆಂಬ ಆಸ್ತಿಕ ಶಿಖಾ

ಮಣಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಾತಿಗೂ ರಸ್ಯದ ಸಮಾಜ ಹಿತವಾದಕ್ಕೂ ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಮೊದಲು ದೇವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಂದು ಯೇಸುಸ್ವಾಮಿಯು ಹೇಳಿರುವನು. ಆದರೆ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇರುವದೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ನಾವು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿರುವೆವೋ ಆ ರಾಜ್ಯವೂ ಅಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾನೆ. ತತ್ವಜ್ಞಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಳವೇ ಇಲ್ಲ ಈಗ ಎಂಬುದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಕಾಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ಕಾಲದೇಶಗಳೆಂಬವು ನಮ್ಮ ಈಗಣ ಅರಿವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಉಪಾಧಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ ಯೇಸುವಿನ ದೇವರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಗಾಂಧಿಜಿಯವರ ರಾಮರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಈಗ ಸರ್ವಸಾಧಾರಣ ಸಮೀಪ ಬರುವ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೆಂದರೆ ರಸ್ಯದ ಸೋವಿಯೆಟ್ ರಾಜ್ಯಭಾರ.

ಪ್ರಕೃತಿಯ ತಿರುಳು ಸುಖ ಉದ್ದೇಶವು ಪ್ರಗತಿ, ವಿಕಾಸ ಅದರ ರೀತಿಯು ಕರ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿವರ್ಗಗಳ ಹಿತವಿಕಾಸ ವಿರೋಧವಾದ ಇಂದಿನ ಧರ್ಮದೇವರುಗಳು ಅಳಿದು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಬೇಕು. ಸ್ವಾರ್ಥಪರ ಸಂಘಜೀವನದಿಂದುಂಟಾಗಿರುವ ಅವುಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಅನಾಹುತವಾಗಿರುವುದು; ಇಂದೂ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಮುಂದೆಯೂ ಆಗಲಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಪ್ರಗತಿವಿನಾಶಕ ಮಂಕುತನದಿಂದ ಮಾನವಕೋಟಿಯು ದೂರವಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಜಾಹಿತ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಧರ್ಮದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನವನು ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ, ವಿಚಾರ ಕರ್ತೃತ್ವಶಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೊಸಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನೇ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ದೇವಧರ್ಮ, ಕಾವ್ಯ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಾದಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದೇ. ಶಾಶ್ವತ ಸುಖಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಾವು ಹುಡುಕುವ ದೇವರೆಂದರೆ ಅದರ ದಿಗ್ದರ್ಶನವು ರಸ್ಯದ ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ಜನಹಿತ ಹೊಸ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲಾ ಸುಖಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟರಾದರೆ ಸಾಲದೆ? ಮತ್ತೇನಾಗಬೇಕು ನಮಗೆ ದೇವಧರ್ಮಗಳಿಂದ?



'ಅಂತರಂಗ' ಪುಸ್ತಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

ಆ ಸುದ್ದಿ [ಎಂ. ವಿ. ಹೆಗ್ಡೆ]	0	3	0
ಬಿರುದಾವಳಿ [ಎಂ. ವಿ. ಹೆಗ್ಡೆ]	0	3	0
ಹೈದರಾಬಾದ್ ವಿಜಯ [ಯಕ್ಷಗಾನ] ,,	0	3	0
ಸೆರೆಯಾಳು [ನೀಳ್ಗತೆ] ಕುಲಕರ್ಣಿ ಬಿಂದುಮಾಧವ	0	4	0
ಗಾದೆಯ ಗಾಂಧಿ [ಸೂಕ್ಷ್ಮಪರಿಚಯ]ಎಂ. ವಿ. ಹೆಗ್ಡೆ	0	3	0
ಶಾಂತಿಯ ಮಡಲಿನಲ್ಲಿ[ನೀಳ್ಗತೆ] ಪ. ಸು. ಭಟ್ಟ	0	3	0
ಬಲಿಪೀಠದಲ್ಲಿ [ನಾಟಕ] ಆರ್. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮ	0	3	0
ಅಗಲಿದ ಅಕ್ಕ ಸರೋಜಿನಿ [ಎಂ. ವಿ. ಹೆಗ್ಡೆ]	0	3	0
ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ[ಕತೆಗಳು]ಮೂಳಕೋಡ ನಾರಾಯಣ ಹೆಗಡೆ	0	3	0
ಪುಣ್ಯಫಲ [ನೀಳ್ಗತೆ] ಗಿರಿಬಾಲೆ	0	3	0
ಸುಖದದಾರಿ [ವೈರಾಗ್ಯಶತಕ] ಕೆ. ಎ. ದೇವದಾಸ	0	3	0
ಕಾಲವೇ ಬದಲಾಗಿದೆ [ಕು. ಶಿ ಹರಿದಾಸ ಭಟ್ಟ]	0	3	0
ಸುಕಾಂತ [ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ] ವೀ. ಚ- ಹಿತ್ತಲಮನಿ	0	3	0
ಪಂಚಮುಖಿ [5 ಪ್ರಬಂಧಗಳು] ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರ	0	3	0
ಜಾತೀಭೂತಕ್ಕೆ ಬಲಿ [ನೀಳ್ಗತೆ] ಕೆ. ದೇವಕಿ	0	3	0
ಜನಸೇವೆಯ ಸೋಗಿನಲ್ಲಿ! [ಕತೆ] ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ	0	3	0
ನಾ ಕಂಡ ಅವಳು [ಕತೆ] ಶ್ರೀಪತಿ	0	3	0
ತ್ರಿವೇಣಿ [ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಸಂಗ್ರಹ]	0	3	0
ನಿಲುವಂಗಿ [ಕತೆ]ಎಸ್.ಸುಬ್ಬರಾಮಯ್ಯ, ಬಿ.ಎ.(ಆನರ್ಸ್)	0	3	0
ಬಾಡಿಗೆಯ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮುಸುಕು [ನಾಟಕಗಳು]	0	3	0
ವರ್ತಮಾನ ಕಾಲದ ನಾಲ್ವರು ಮಹಾನುಭಾವರು	0	4	0
ದೇವರ ನಾಮ ಮತ್ತು ಅದರ ಸಾಧನೆ [ಬಿ. ವಿ. ಶರ್ಮ]	0	3	0
ಎರಡು ಕತೆಗಳು	0	3	0
ಸರಸ-ವಿರಸ! [೪ ವಿನೋದ ಚಿತ್ರಗಳು]	0	3	0
ಹೃದಯೇಶ್ವರಿ [ಕಾದಂಬರಿ]	0	3	0
ವಿವಿಧ ವಿಷಯ ಕೋಶ ಭಾಗ ೨ [ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಗ್ರಹ]	0	6	0
ನುಡಿ ಮುತ್ತುಗಳು [ಎಂ. ವಿ. ಹೆಗ್ಡೆ] ಮಾಲೆ ೧, ೨, ೩	0	9	0
ಕುಲವಿಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣು[ಪಿ.ವೆಂಕೋಬಾಚಾರ್ಯ ಬಿ.ಎ.,ಬಿ.ಟಿ.]	1	0	0
ತವರು ಮನೆಯಿಂದ [ಸೌ। ಶಾರದಾ ದೇವಿ]	0	3	0
ಭಾಗ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ [ನಾಟಕ] ಬೆಳ್ತಂಗಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾವ್	1	0	0
ಯುಗವಾಣಿ [ಕವನ ಸಂಗ್ರಹ] ಕು. ಶಿ. ಹರಿದಾಸಭಟ್ಟ	0	8	0
ಸ್ತ್ರೀ ಹೃದಯ— [ವಾಸಂತಿ ಪಡುಕೋಣೆ]	0	3	0
ದ್ವೇಷ- [ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಗೊರೂರು]	0	3	0

ಎರಡು ಏಕಾಂಕ ನಾಟಕಗಳು [ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾಜ]	0	4	0
ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು ೧,೨[ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು]	0	8	0
ಕಲಾವಿದನ ದಿನಚರಿ [ಎಸ್ಸೆಲ್]	0	3	0
ಆಧುನಿಕ ಭಾರತ [ಎಚ್. ಭೀಮರಾವ್]	0	4	0
ಕಾಲವೇ ಬದಲಾಗಿದೆ [ಕು ಶಿ ಹರಿದಾಸ ಭಟ್]	0	3	0
ಭಾರತದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆಗಳು [ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಶರ್ಮ]	0	4	0
ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕೆ? [ವೈದ್ಯ ವಿನಾಯಕರಾವ್]	0	3	0
ಹಂಬಲ [ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಕಿತ್ತೂರ]	0	3	0
ಭಾರತ ಚಿತ್ರದ ಅಂಚೆಚೀಟುಗಳು [ಟಿ. ಚಂದ್ರರಾಜ ಸೆಟ್ಟಿ]	0	3	0
ತ್ರಿಶೂಲ [ನಾಟಕ] ವಸುದೇವ್ ಭೂಪಾಲಂ	0	4	0
ಪುಸ್ತಕ ಪುರಾಣ [ಕು.ಶಿ ಹರಿದಾಸಭಟ್ಟ, ಬಿ ಎ (ಆನರ್ಸ್)]	0	4	0
ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಟಕ[ಕೆ ಎ. ದೇವದಾಸ,ಶಿರೋಮಣಿ]	0	2	0
ನೆರೆಯ ಗಾಂಧಾರ [ಸುಬ್ರಾವ್ ಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ]	0	3	0
ಮಾತಿನಯುಗದ ಮಹಾ ಪ್ರಭಾವ [ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಶರ್ಮ]	0	3	0
ವಿಜ್ಞಾನದ ಬೆಳವಣಿಗೆ [ಟಿ. ಚಂದ್ರರಾಜ ಸೆಟ್ಟಿ]	0	4	0
ಡಾ| ಹರ್ಡೀಕರ್ [ನಾಗೇಶ ರಾಮಚಂದ್ರ ದೇಸಾಯಿ]	0	4	0
ತೆಂಗಿನ ತವರು [ಯು ನಾರಾಯಣಭಟ್ಟ, ಕಾನಗೋಡು]	0	4	0
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ [ಎಂ ಗೋವಿಂದರಾವ್, ಎಂ. ಎ.]	0	2	0
ಪ್ರಭಾ [ಕು. ಪದ್ಮಾ ಉಡುಪಿ]	0	3	0
ಶವಗಳ ಸಾಗಾಟ [ಪತ್ತೆದಾರಿ] ಸುಬ್ರಾವ್ ಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ	0	12	0
ಸ್ವಪ್ನಲೋಕ [ಕಾರ್ತಿಕೇಯ]	0	4	0
ಮನೆಯ ಹೊರಗಿನ ಮಹಾಜೀವಗಳು [ಕು. ಶಿ ಭಟ್ಟ]	0	4	0
ಘಂಟಮಾರಾ [ಕು. ಶಿ. ಹರಿದಾಸ ಭಟ್ಟ] ೪ಭಾಗಗಳು	2	0	0
ಮಾರ್ಪಾಟ [ಡಾ। ಕೃಷ್ಣ]	0	5	0
ಭಾರತದ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ [ಟಿ. ಚಂದ್ರರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ]	0	3	0
ನಮ್ಮ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು [ಶಿವರಾಂ ಶೆಟ್ಟಿ]	0	3	0
ಕೈಲಾಷ [ಟಿ. ಚಂದ್ರರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ]	0	2	0
ಛಾತ್ರಿ [ನಾಟಕಗಳು]	0	4	0
ಕತ್ತುಕೊಯ್ದವರಾರು? [ನಾಟಕಗಳು]	0	4	0
ಸಮಾಜದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡ [ವಸಂತಿ ಬ್ಯಾ ಪಡುಕೋಣೆ]	0	4	0
ಬೆಳ್ಳಿ ಹಬ್ಬ	0	4	0
ಉಷಾ [ಕುಮಾರಿ ಪದ್ಮಾ, ಉಡುಪಿ]	0	4	0
ವಿಧಿಲೀಲೆ [ಮೈಲಾರ್ರಾವ್, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು]	0	4	0
ಪರಮಾಣು ಪ್ರಪಂಚ [ಕೆ. ಗುರುರಾಜ ಉಡುಪ, B SC.]	0	4	0

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳು

ನೆನಪಿಗಾಗಿ (ಸಂಕಲನ)	2	0	0
ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ (ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸ್ವಯಂಬೋಧಿನಿ)	1	8	0
ಬಾಲವಾಙ್ಮಯ (ಬಾಲಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವರಣೆ)	0	3	0
ಆಹುತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕತೆಗಳು(ಕತೆಗಳು)	0	12	0
ಶ್ರೀಮುಖ (ಕವಿತೆಗಳು)	1	0	0
ಚಿಗುರು (ಕತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ)	0	6	0
ಲೋಪಾಮುದ್ರೆ	0	6	0
ಪ್ರತೀಕಾರ (ನಾಟಕ)	0	8	0
ಪ್ರೇಮ ಪ್ರವಾಹ (ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ)	0	8	0
ಅಂತರಂಗದ ಕಥೆಗಳು (ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ)	0	12	0
ಶಂಭೂಕ ವಧೆ (ನಾಟಕ)	0	2	0
ಮುಗುಳು (ಪದ್ಯಸಂಗಹ್ರ)	0	5	0
ವೀರಭೂಮಿ (ಕಾದಂಬರಿ)	0	2	0
ಮೀರಾಬಾಯಿ (ನಾಟಕ)	0	10	0
ಸರಸ್ವತಿ (,,)	0	12	0
ಮನೆಮದ್ದು (ಗೃಹವೈದ್ಯ)	2	0	0
ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆರೋಗ್ಯ	0	2	0
ಆದರ್ಶ ಆರೋಗ್ಯ ಖಾತೆ	0	2	0
ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿ (ಉಡುಪಿ ಚರಿತ್ರೆ)	0	10	0
ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ 60 ವರ್ಷಗಳು	0	8	0
ವಿಜ್ಞಾನದ ವಿಚಿತ್ರಗಳು	2	4	0
ಐಕ್ಯಗಾನ (ಕವನಗಳು)	1	8	0
ಭಾರದ್ವಾಜರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕನ್ನಡ ಡಿಕ್ಸ್‌ನೆರಿ	5	0	0
ಗೀತೆಯ ಕೈಗನ್ನಡಿ (ಹೊಸಕೆರೆ ಚಿದಂಬರಯ್ಯ)	0	12	0
ಬದುಕಿನ ದಾರಿ (ಕಾದಂಬರಿ)	1	8	0
ಸುಶೀಲೆ (ಕಾದಂಬರಿ)	1	0	0
ಲಾವಣ್ಯವತಿ (ಕಾದಂಬರಿ)	0	12	0
ವ್ಯವಹಾರಜ್ಞಾನದರ್ಪಣ	1	8	0
ವತ್ಸಲಾ [ಕಾದಂಬರಿ]	0	8	0

ಅಂತರಂಗದ ಮತ್ತು ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.

ನವಭಾರತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಉಡುಪಿ

ಪ್ರತಿಗಳು ಸಿಗುವ ಸ್ಥಳಗಳು:

ಕಿರಿಯರ ಪ್ರಪಂಚ, ಉಡುಪಿ.

ನವಭಾರತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ, ಉಡುಪಿ.

ನವಯುಗ ಪ್ರೆಸ್, ಉಡುಪಿ.